

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 666/2014**z dnia 12 marca 2014 r.****ustanawiające wymogi materialne dotyczące unijnego systemu wykazów i uwzględniające zmiany współczynników ocieplenia globalnego oraz uzgodnione na szczeblu międzynarodowym wytyczne na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady(UE) nr 525/2013****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 6 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mechanizm monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych jest niezbędny do oceny rzeczywistego postępu w realizacji zobowiązań Unii i państw członkowskich dotyczących ograniczenia lub redukcji emisji wszystkich gazów cieplarnianych na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) zatwierdzonej decyzją Rady 94/69/WE ⁽²⁾, protokołu z Kioto zatwierdzonego decyzją Rady 2002/358/WE ⁽³⁾ oraz z pakietu unijnych aktów prawnych przyjętego w 2009 r., zbiorczo określanego jako „pakiet klimatyczno-energetyczny”.
- (2) Decyzja 19/CMP.1 Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto ustanawia wytyczne dotyczące krajowych systemów, które Strony powinny stosować. Należy zatem określić przepisy dotyczące unijnego systemu wykazów w celu spełnienia obowiązków wynikających z tej decyzji, zapewniając terminowość, przejrzystość, dokładność, spójność, porównywalność i kompletność sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych do sekretariatu UNFCCC.
- (3) W celu zapewnienia jakości unijnego systemu wykazów, konieczne jest ustalenie dalszych przepisów dotyczących programu zapewniania jakości i kontroli jakości unijnego wykazu gazów cieplarnianych.
- (4) Aby zapewnić kompletność wykazu Unii zgodnie z wytycznymi mającymi zastosowanie do przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych, należy zapewnić metody i dane, które będą wykorzystywane przez Komisję przy przygotowywaniu oszacowań brakujących danych w wykazie państwa członkowskiego w porozumieniu i w ścisłej współpracy z zainteresowanym państwem członkowskim zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 525/2013.
- (5) W celu zagwarantowania terminowej i skutecznej realizacji zobowiązań Unii wynikających z protokołu z Kioto do UNFCCC należy określić harmonogramy współpracy i koordynacji w ramach rocznej procedury sprawozdawczości i przeglądu UNFCCC między państwami członkowskimi a Unią.
- (6) Należy uwzględnić zmiany wartości współczynnika ocieplenia globalnego oraz wytyczne uzgodnione na szczeblu międzynarodowym dla krajowych wykazów antropogenicznych emisji według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze zgodnie z odpowiednimi decyzjami przyjętymi przez organy UNFCCC lub protokołu z Kioto.
- (7) W celu zapewnienia spójności z wdrażaniem wymogów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości na mocy UNFCCC i protokołu z Kioto niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od dnia 1 stycznia 2015 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13.

⁽²⁾ Decyzja Rady 94/69/WE z dnia 15 grudnia 1993 r. dotycząca zawarcia Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 33 z 7.2.1994, s. 11).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską Protokołu z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań (Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Unijny wykaz gazów cieplarnianych jest sumą emisji gazów cieplarnianych państw członkowskich według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze na terytorium Unii Europejskiej zgodnie z art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej i jest ustalany na podstawie wykazów gazów cieplarnianych państw członkowskich, zgłoszonych na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 w odniesieniu do pełnych szeregów czasowych lat objętych wykazem.
2. Niniejsze rozporządzenie określa zasady w zakresie wymogów dotyczących unijnego systemu wykazów, dalej doprecyzowuje zasady dotyczące przygotowywania i prowadzenia unijnego wykazu gazów cieplarnianych, w tym zasady współpracy z państwami członkowskimi w ramach rocznej procedury sprawozdawczości i przeglądu wykazu w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC).
3. Niniejsze rozporządzenie określa także zasady w odniesieniu do wartości współczynnika ocieplenia globalnego i uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym wytycznych dotyczących wykazów, które to wytyczne mają być stosowane przez państwa członkowskie i Komisję do ustalania i zgłaszania wykazu gazów cieplarnianych.

Artykuł 2

Unijny wykaz gazów cieplarnianych

1. Przy przygotowywaniu unijnego wykazu gazów cieplarnianych i prowadzeniu go Komisja dąży do zapewnienia:
  - (a) kompletności unijnego wykazu gazów cieplarnianych, stosując procedurę określoną w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 525/2013;
  - (b) aby unijny wykaz gazów cieplarnianych zawierał przejrzyste zestawienie zagregowanych danych dotyczących emisji gazów cieplarnianych i ich usuwania przez pochłaniacze w państwach członkowskich i odzwierciedlał w sposób przejrzysty wkład emisji gazów cieplarnianych i ich usuwania przez pochłaniacze w poszczególnych państwach członkowskich do unijnego wykazu gazów cieplarnianych;
  - (c) aby suma emisji gazów cieplarnianych w UE oraz ich usuwania przez pochłaniacze w odniesieniu do roku sprawozdawczego była równa sumie emisji gazów cieplarnianych państw członkowskich i ich usuwania przez pochłaniacze zgłoszonych na podstawie art. 7 ust. 1–5 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 dla tego samego roku;
  - (d) aby unijny wykaz gazów cieplarnianych obejmował zgodny szereg czasowy emisji i usuwania przez pochłaniacze dla wszystkich lat, w odniesieniu do których przedstawiono sprawozdania.
2. Komisja i państwa członkowskie dokładają starań, aby zwiększyć porównywalność wykazów emisji gazów cieplarnianych państw członkowskich;

Artykuł 3

Program zapewniania jakości i kontroli jakości unijnego wykazu gazów cieplarnianych

1. Unijny program zapewniania jakości i kontroli jakości, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 525/2013, uzupełnia programy zapewniania jakości i kontroli jakości realizowane przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie zapewniają jakość danych dotyczących działalności, wskaźników emisji i innych parametrów wykorzystanych w ich krajowych wykazach gazów cieplarnianych, w tym poprzez stosowanie art. 6 i 7.
3. Państwa członkowskie dostarczają Komisji i Europejskiej Agencji Środowiska wszelkie istotne informacje ze swoich archiwów ustanowionych oraz prowadzonych zgodnie z pkt 16 lit. a) załącznika do decyzji 19/CMP.1 Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto, jeżeli są one wymagane w trakcie przeglądu UNFCCC unijnego wykazu gazów cieplarnianych.

Artykuł 4

Uzupełnianie luk

1. Oszacowania Komisji dotyczące brakujących danych w wykazie gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, są oparte na następujących metodach i danych:
  - (a) w przypadku gdy dane państwo członkowskie przedstawiło w poprzednim roku sprawozdawczym zgodny szereg czasowy oszacowań dla odpowiedniej kategorii źródła, które nie podlegały korektom na mocy art. 5 ust. 2 protokołu z Kioto i miała miejsce jedna z następujących sytuacji:
    - (i) dane państwo członkowskie przedłożyło przybliżony wykaz gazów cieplarnianych w odniesieniu do roku $X - 1$ na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 obejmujący brakujące oszacowanie — na danych z tego przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych;
    - (ii) dane państwo członkowskie nie przedłożyło przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych w odniesieniu do roku $X - 1$ na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, ale Unia oszacowała przybliżone emisje gazów cieplarnianych w odniesieniu do roku $X - 1$ dla państw członkowskich zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 — na danych z tego unijnego przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych;
    - (iii) wykorzystanie danych z przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych nie jest możliwe lub może prowadzić do bardzo niedokładnego oszacowania, dla brakujących oszacowań w sektorze energetycznym — na danych uzyskanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 ⁽¹⁾;
    - (iv) wykorzystanie danych z przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych nie jest możliwe lub może prowadzić do bardzo niedokładnego oszacowania, dla brakujących oszacowań w sektorach nieenergetycznych — na oszacowaniu opierającym się na wskazówkach technicznych dotyczących metodologii dokonywania korekt na mocy art. 5 ust. 2 protokołu z Kioto bez stosowania współczynnika zachowawczości określonego w tychże wskazówkach;
  - (b) w przypadku gdy oszacowanie dla odpowiedniej kategorii źródła podlegało korektom na mocy art. 5 ust. 2 protokołu z Kioto w poprzednich latach i zainteresowane państwo członkowskie nie przedstawiło poprawionego oszacowania — na podstawowej metodzie dostosowania zastosowanej przez zespół ds. przeglądów eksperckich, jak określono we wskazówkach technicznych dotyczących metodologii dokonywania korekt na podstawie art. 5 ust. 2 protokołu z Kioto bez stosowania współczynnika zachowawczości określonego w tychże wskazówkach;
  - (c) w przypadku gdy oszacowanie dla odpowiedniej kategorii było przedmiotem korekt technicznych zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 525/2013 w poprzednich latach i zainteresowane państwo członkowskie nie przedstawiło nowego poprawionego oszacowania — na metodzie zastosowanej przez zespół ds. technicznych przeglądów eksperckich do obliczenia korekty technicznej;
  - (d) w przypadku gdy zgodny szereg czasowy zgłoszonych oszacowań dla odpowiedniej kategorii źródła nie jest dostępny i jeżeli oszacowanie kategorii źródła nie było przedmiotem korekt zgodnie z art. 5 ust. 2 protokołu z Kioto, na wskazówkach technicznych dotyczących dokonywania korekt, bez stosowania współczynnika zachowawczości określonego w tychże wskazówkach.
2. Komisja przygotowuje oszacowania, o których mowa w ust. 1, do dnia 31 marca roku sprawozdawczego w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim.
3. Zainteresowane państwo członkowskie wykorzystuje oszacowania, o których mowa w ust. 1, do przekazania sekretariatowi UNFCCC krajowych wykazów do dnia 15 kwietnia w celu zapewnienia spójności między unijnymi wykazem gazów cieplarnianych i wykazami gazów cieplarnianych państw członkowskich.

Artykuł 5

Harmonogramy współpracy i koordynacji w ramach rocznej procedury sprawozdawczości i przeglądu UNFCCC

1. Jeżeli państwo członkowskie zamierza ponownie przedstawić swój wykaz sekretariatowi UNFCCC do dnia 27 maja, dane państwo członkowskie przedstawia wcześniej Komisji ten sam wykaz do dnia 8 maja. Informacje przekazane Komisji nie mogą różnić się od informacji przekazanych sekretariatowi UNFCCC.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1).

2. Jeżeli państwo członkowskie zamierza ponownie przekazać swój wykaz sekretariatowi UNFCCC po dniu 27 maja, a wykaz ten zawiera informacje inne niż już zgłoszone Komisji, dane państwo członkowskie przekazuje Komisji te informacje nie później niż w ciągu jednego tygodnia od daty ponownego przekazania wykazu sekretariatowi UNFCCC.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:
  - (a) wskazówki zespołu ds. przeglądów eksperckich dotyczące wszelkich potencjalnych problemów z wykazem gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego dotyczących wymagań o charakterze wiążącym i problemów, które mogłyby prowadzić do korekty lub potencjalnej kwestii wdrażania („Saturday paper”) w terminie siedmiu dni od otrzymania informacji od sekretariatu UNFCCC;
  - (b) korekty oszacowań emisji gazów cieplarnianych zastosowane w porozumieniu między państwem członkowskim a zespołem ds. przeglądów eksperckich do przedłożonego wykazu gazów cieplarnianych w trakcie procesu przeglądu, zawarte w odpowiedzi na wskazówki, o których mowa w lit. a), w terminie jednego tygodnia od przekazania jej sekretariatowi UNFCCC;
  - (c) projekt indywidualnego sprawozdania z przeglądu wykazu zawierający skorygowane oszacowania emisji gazów cieplarnianych lub kwestię dotyczącą wdrażania, w przypadku gdy państwo członkowskie nie rozstrzygnęło problemu wskazanego przez zespół ds. przeglądów eksperckich, w ciągu siedmiu dni od otrzymania tego sprawozdania z sekretariatu UNFCCC;
  - (d) odpowiedź państwa członkowskiego na projekt indywidualnego sprawozdania z przeglądu wykazu, jeśli proponowana korekta nie jest zaakceptowana, oraz załączone podsumowanie, w którym państwo członkowskie wskazuje, czy przyjmuje lub odrzuca którąkolwiek z zaproponowanych korekt, w ciągu siedmiu dni od przekazania odpowiedzi sekretariatowi UNFCCC;
  - (e) ostateczne indywidualne sprawozdanie z przeglądu wykazu w ciągu siedmiu dni od jego otrzymania od sekretariatu UNFCCC;
  - (f) wszelkie kwestie dotyczące wdrażania, które zostały przedstawione Komitetowi ds. Zgodności z Protokołem z Kioto, powiadomienie przez Komitet ds. Zgodności o tym, aby przystąpić do rozstrzygnięcia kwestii wdrażania, oraz wszelkie wstępne ustalenia i decyzje Komitetu ds. Zgodności i jego oddziałów dotyczące państwa członkowskiego, w ciągu siedmiu dni od ich otrzymania od sekretariatu UNFCCC.
4. Służby Komisji przedstawiają streszczenie informacji, o których mowa w ust. 3, wszystkim państwom członkowskim.
5. Służby Komisji przekazują państwom członkowskim informacje, o których mowa w ust. 3, stosując odpowiednio ten ustęp do unijnego wykazu gazów cieplarnianych.
6. Wszelkie korekty, o których mowa w ust. 3 lit. b) w odniesieniu do przekazywania unijnego wykazu gazów cieplarnianych, powinny być przeprowadzane we współpracy z odpowiednim państwem członkowskim.
7. Jeżeli do wykazu gazów cieplarnianych państwa członkowskiego stosowane są korekty w ramach mechanizmu zgodności protokołu z Kioto, dane państwo członkowskie koordynuje z Komisją swoją odpowiedź na proces przeglądu w odniesieniu do zobowiązań na mocy rozporządzenia (UE) nr 525/2013 w następujących ramach czasowych:
  - (a) w granicach ram czasowych określonych na mocy protokołu z Kioto, jeśli skorygowane oszacowania w jednym roku lub skumulowane korekty w kolejnych latach okresu rozliczeniowego dla jednego lub więcej państw członkowskich pociągałyby za sobą korekty unijnego wykazu gazów cieplarnianych w stopniu prowadzącym do niespełnienia wymagań dotyczących metod i sprawozdawczości zgodnie z art. 7 ust. 1 protokołu z Kioto do celów wymogów kwalifikowalności przedstawionych w wytycznych przyjętych na mocy art. 7 protokołu z Kioto;
  - (b) w ciągu dwóch tygodni przed złożeniem:
    - (i) wniosku o przywrócenie kwalifikowalności do właściwych organów na mocy protokołu z Kioto;
    - (ii) odpowiedzi na decyzję o przystąpieniu do rozstrzygnięcia kwestii wdrażania lub na wstępne ustalenia Komitetu ds. Zgodności.
8. W trakcie tygodnia przeglądu unijnego wykazu w ramach UNFCCC państwa członkowskie jak najszybciej dostarczają odpowiedzi odnoszące się do kwestii z zakresu ich odpowiedzialności zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia na pytania postawione przez osoby dokonujące przeglądu w ramach UNFCCC.

Artykuł 6

Wytyczne dotyczące wykazów gazów cieplarnianych

Państwa członkowskie i Komisja ustalają wykazy gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 7 ust. 1–5 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, zgodnie z:

- (a) wytycznymi dla inwentaryzacji krajowych emisji gazów cieplarnianych wydanymi przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) w 2006 r.;
- (b) poprawionymi metodami uzupełniającymi i wskazówkami dobrej praktyki wynikającymi z protokołu z Kioto wydanymi przez IPCC w 2013 r.;
- (c) wydanym w 2013 r. dodatkiem do wydanych w 2006 r. wytycznych ICCP dla krajowych wykazów emisji gazów cieplarnianych: Osuszanie i ponowne nawadnianie terenów podmokłych, wymienione w art. 7 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 525/2013;
- (d) wytycznymi UNFCCC dla przygotowywania krajowych komunikatów przez Strony ujętymi w załączniku I do Konwencji, część I: Wytyczne UNFCCC dla składania sprawozdań odnośnie do wykazów rocznych, jak określono w decyzji 24/CP.19 Konferencji Stron UNFCCC;
- (e) wytycznymi dla przygotowywania informacji wymaganych na podstawie art. 7 protokołu z Kioto, przyjętymi przez Konferencję Stron UNFCCC służącą jako spotkanie stron protokołu z Kioto.

Artykuł 7

Współczynniki ocieplenia globalnego

Państwa członkowskie i Komisja stosują współczynniki ocieplenia globalnego wymienione w załączniku III do decyzji 24/CP.19 Konferencji Stron UNFCCC w celu ustalania i zgłaszania wykazów gazów cieplarnianych zgodnie z art. 7 ust. 1–5 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 oraz unijnego wykazu gazów cieplarnianych.

Artykuł 8

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący